

ISRAELS SJÄLVSTÄNDIGHETSFÖRKLARING

(Publicerad i Officiella Kungörelser nr.1, den 5 Iyar 5708, 14 maj 1948)

Landet Israel är det judiska folkets födelseort. Här skapades dess andliga, religiösa och politiska identitet. Här grundade de sin första stat, här skapade de kulturella värden av nationell och universell betydelse och skänkte världen Bibeln.

Landsfördrivna ur Palestina har folket förblivit det troget i försörjningen och aldrig slutat be för och hoppas på sin återkomst och återupprättelse av sin politiska frihet.

Sporrade av detta historiska och traditionella band har judarna i varje generation strävat efter att åter få slå sig ned i sitt gamla hemland. Under de senaste årtiondena har de återvänt i stora massor. De har fått öknar att blomma, de har återupplivat det hebreiska språket, byggt byar och städer. De har skapat ett blomstrande samhälle som kontrollerar sin egen ekonomi och kultur, som älskar freden men vet att försvara sig, som låter alla landets invånare få del av utvecklingens frukter och ser fram emot nationellt oberoende.

1897 sammanträdde den första sionistkongressen, sammankallad av den judiska statens andliga fader Theodore Herzl, där proklamerades det judiska folkets rätt till nationell återuppståndelse i sitt eget land. Denna rätt erkändes i Balfour-deklarationen den 2 november 1917 och bekräftades ånyo i Nationernas Förbunds mandat som uttryckligen gav en internationellt bekräftelse av den historiska länken mellan det judiska folket och Palestina och det judiska folkets rätt att återuppbbygga sitt nationella hem.

Den nazistiska utrotningen som nyligen drabbade miljoner judar i Europa visade en än gång nödvändigheten av att lösa judarnas hemlöshetsproblem genom att öppna hemlandets portar för varje jude och ge det judiska folket en status som likaberättigad medlem av staternas samfund.

Överlevande från den europeiska katastrofen, såväl som judar från andra delar av världen, har fortsatt att emigrera till Palestina. Trotsande svårigheter, restriktioner och alla faror har de aldrig upphört att hävda sin rätt till ett liv i värdighet, frihet och ärligt arbete i sitt nationella hemland.

Under det andra världskriget deltog den judiska befolkningen i Palestina helhjärtat i de frihets- och fredsälskande nationernas kamp mot den nazistiska ondskans styrkor. De erövrade med sina soldaters uppoffringar och sina arbetares ansträngningar rätten att få räknas in bland de folk som grundade Förenta Nationerna.

Den 29 november 1947 antog Förenta Nationernas generalförsamling en resolution som begärde att en självständig judisk stat i Palestina skulle grundas och påkallade invånarna i landet att vidta de nödvändiga stegen för att uppfylla planen.

Detta erkännande från Förenta Nationerna av judarnas rätt att etablera en självständig stat är oåterkallligt. Det är dessutom det judiska folkets rätt att utgöra en nation som alla andra nationer i en egen suverän stat.

SÅLUNDA ÄR VI, ledamöter av det nationella rådet, representanterna för det judiska folket i Palestina och sioniströrelsen, församlade här idag i en högtidlig sammankomst dagen då det britiska mandatet i Palestina upphör, i kraft av den naturliga och historiska rätten för det judiska folket och av resolutionen från Förenta Nationernas generalförsamling.

HÄRMED PROKLAMERAR vi etablerandet av den judiska staten i Palestina, som skall bära namnet ISRAEL.

HÄRMED KUNGÖR VI att från och med mandatets upphörande vid midnatt, natten mellan den 14:e och 15:e maj 1948, och tills de tillbörligt folkvalda statsapparaten och reguljära myndigheterna har trätt i funktion i enlighet med den författning som skall antagas av den folkvalda konstituerande församlingen, inte senare än den första dagen i oktober 1948, skall det nuvarande Nationalrådet fungera som provisoriskt riksråd och dess exekutiva organ. Folkrådet skall vara provisorisk regering i staten Israel.

STATEN ISRAEL skall vara öppet för judisk immigration från världens alla länder; skall främja landets utveckling till fördel för alla dess invånare; skall grundas på frihet, rättvisa och fred såsom de hebreiska profeterna lärt ut; skall upprätthålla absolut social och politisk jämlikhet till alla sina invånare oberoende av religion, ras och kön; skall garantera full frihet när det gäller religion, kultur och utbildning; skall skydda alla religioners heliga platser; och skall vara Förenta Nationernas stadgar trogna.

STATEN ISRAEL är redo att samarbeta med Förenta Nationernas representanter och organ för genomförandet av generalförsamlingens resolution från den 29 november 1947, och skall vidta de nödvändiga åtgärderna för förverkligandet av en ekonomisk union över hela Palestina.

Vi vädjar till Förenta Nationerna att hjälpa det judiska folket i uppbyggnaden av dess land och att uppta Israel i nationernas krets.

Mitt i den omotiverade aggressionen vädjar vi ändock till den arabiska befolkningen i staten Israel att återvända till fredens väg och ta del i sin uppgift i utvecklingen av staten, med fullständig och jämlikt medborgarskap och vederbörlig representation i alla dess organ och institutioner — må de vara provisoriska eller permanenta.

Vi erbjuder fred och enhet till alla grannländer och deras folk, och inbjuder dem att samarbeta med den självständiga judiska nationen för allas gemensamma bästa.

Vårt rop går ut till världens alla judar för att de skall siuta sig till vår sak i uppgiften gällande immigration och utveckling och för att stå bredvid oss i kampen för uppfyllandet av många generationers dröm — frälsningen av Israel.

Vi tror på den Allsmäktige Gud och vi skriver under denna deklaration vid denna interimregerings sammankomst i Tel Aviv, på denna sabbatskväll den femte iyar, 5708, den fjortonde dagen i maj, 1948.